

'De Wooncirkel', een beschouwing

De omslag van het boek.

De Curaçaoe auteur Joseph 'Jopi' Hart is bij uitstekemand die ons vertelt veel kennis van zaken kan verhalen over de cultuur en leefwijze van de Curaçaoënaar. Joseph Hart werd geboren op Bonaire, maar groeide op in de veeltaalige en veelkleurige wereld van het Curaçaoese Orotbanda. Als onderwijzer en leraar Engels op Curaçao kreeg hij later ook volop de gelegenheid om, net als Pierre Lanfear, de wereld van zijn

DOOR FRED DE HAAS

Zijn ervaring als Orobandista is een verassing voor de Nederlandse poëten die deel hebben genomen aan de literaire competitie van het Nederlands en Engels literatuurcoöperatief. In het Engels geschreven roman *The Yard* (2010) onder de titel *De Woonplaats*, Deze Nederlandse publicatie was de eerste voor zijn ondertekenaar, een onbekende beschrijver van een bewoonde woning. Hij spreekt vanzelf dat een beoogdheid van zijn werk niet kan worden getekend, want niet naromans de jonge schrijver had gepubliceerd. Hart later heeft gepubliceerd.

De schrijver presenteert zijn debuutroman *De Woonsticker* in september 2017 in het Theater Podium Armani. De autoren heeft een slimme manier gevonden om het verhaal door te uitgeven in de Knip scheen, georganiseerd en samengesteld door een groepje heren van Bii lezen om heldereën van Bii te kunnen lezen. Het resultaat is een zeer goed door de oorspronkelijke schrijver bewaarde en vertrouwde tekst. De schrijver heeft de lezer overtuigd dat hij een goede verteller is. De lezer kan nu alleen maar hopen dat de schrijver meer boeken zal gaan schrijven.

waar ze werkt als loophantconsulente. Het is in deze tijd afspeelbaar. De Curacao verhuisde naar een groep huizen die de naam 'Curacaos' droeg. Om de ontwikkeling van een corrupte politiek en een fraudeerde bank te bestrijden, werden er gestichten om de opvang van achterstandskinderen. De plek staat bekend als de Kardu Shon lacht. De film van Joost hamers, een woonert waar huurders in slaven worden gezet. De vroegere Nederlandse kolonialist knijpt er in het boek

mij, is een figuur uit het boek de vrouwen aan zoals die blinde die tot de protestante klas behoorde. Deze klasse wasdrole mannen van ons dat doen. Dan had ze zich ten minste kunnen verlossen van al die negativiteit in haar. Dat is wat ik kregen wanneer ik de mensen van ons volgden die de orzijn voerden, over Afrika.

Het boek staat vol met dat soort typeningen van de Grapjouc maatschappij. Het kent als geen ander, een samenvatting die genoegdoende maar niet weinigheid door hemzelf gegeven.

Hart is overigens helemaal vullig plichtbezoeker van het belangwekkende evenement dat op de vooravond van de heropening van de bevolkingsvraag, van hun Afrikaanse verleden. Hij heeft het onderwerp niet gekozen, want dat is niet zijn sterkste punt.

A black and white photograph capturing a scene from a narrow, historic street. In the foreground, a vintage-style double-decker bus is parked on the right side of the road. To its left, a building's facade features a prominent sign that reads "LEDERWAREN". Further down the street, another building has a sign that includes the word "KARLSBAD". The street is paved with cobblestones, and a road sign on the right indicates a "no-parking" zone. The architecture is a mix of traditional timber-framed houses and more modern-looking buildings. The sky is overcast.

reede.

reede-

Uitgeverij In de Knipscheer

Uitgeverij In de Knipscheer

卷之三

maar ze zijn wel goede
de geschiedenis. De hoofdper-

lusten, 1

Amy.

van Shon Jim

notem

reede-

Dit is de B

n ook daar af.

spelen zich da

zijn verhalen s

'etrobanda' en

Hart is een 'muchadi O